

Universitätsbibliothek Paderborn

De Perfectionibvs Moribvsqve Divinis Libri XIV

Lessius, Leonardus

Antverpiae, 1620

Cap. IV. Continere eminenter quid postulet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46817](#)

humanus modus loquendi S. Dionysij, ad exprimendam suorum conceptum sublimitatem, & eminentiam Diuinitatis infinitam supra omnia mente creatam comprehensibilia. Simili modo idem Dionysius vocat sacerdotem Deum θεόν εστιν, essentiam supereffici-
alem, nimirū quia est essentia seu substantia eminentior omni essenti-
tia conceptibili à creaturis. Iustus vocat illum θεόν γαθον αγαθον-
τα, καὶ θεόν δέσμον, bonitatem & Diuinitatem omni bonitate &
Deitate conceptibili eminentiorem. Simili modo exponenda sunt
omnia nomina composita ex particula τοῦ, vt τοῦ φωτοῦ, τοῦ πά-
χοῦ, τοῦ τελίκου, &c. id est, *omni luce, omni principio, omni perfe-
ctione excellentior*. Illud enim τοῦ, & super in compositione de-
signant excellentiam supra omnem modum intelligibilem menti
creatae apud Dionysium. Ob eamdem causam lib. De diuin. nom
cap. 2. §. 1. vocat Deum πάτερνον θεόν καὶ πάτερνον ἀραιόν, omnium
positionem, & omnium ablationem, quia eminenter ponit omnia,
tamquam omnia continens, & formaliter omnia aufert: quia ratio
propria qua Deus est, excludit ab ipso omnem formalem ratio-
nem à creatura comprehensibilem.

18 Hinc patet, omnes perfectiones, quae Deo tribuuntur absque *Perfectiones
dupliciter
exstant in
Deo.*
Metaphora, dupliciter in ipso contineri, formaliter & eminenter.
Formaliter, si spēderetur secundum proprium conceptum, quo à Deo.
Deo & à Beatis concipiuntur, qui est illimitatus in genere entis.
Eminenter, si considereretur secundum conceptus proprios quos
habent, vt à creaturis absque lumine gloriae apprehenduntur; et si
enim res concepta sit propriè in Deo, non tamen cum eo modo
& limitatione sub qua concipitur.

C. A. P V T IV.

Continere eminenter quid postulet.

Vt melius intelligatur quomodo Deus omnia eminenter con- *Continere
eminenter.*
tineat, & omnia in ipso existant & præexistant, explicandum
est, quænam ad eminentem complexionem seu consentiam re-
quirantur.

19 In rebus creatis vt aliud in alio eminenter contineri dicatur, duo
requiri videntur. Primum est, vt id quod continet sit præstantioris
naturæ quam id quod continetur. Si enim non est præstantius, non
est ratio cur illud dicatur esse in eo eminentiori modo quam in se-
ipso.

ipso. Vnde plantæ & animalia non dicuntur esse eminenter in semine, nec in causa sua vniuoca.

Quatuor modis aliud in alio ut præstantiori continetur. Ut in causa.

Alterum est, vt illud quod minùs præstans est, aliquo modo in illo præstantiori reperiasur. Hoc autem sit potissimum quatuor modis. Primo, Si res per seipsum sit in alia tamquam in sua causa. Esse enim productuum alterius, lignum eft, in eo id quod produci potest, contineri. Sic qualitates & accidentariae perfectiones continentur in substantiis eminenter, ex quibus promanant: & res inferiores in virtute cælogum tamquam in causa vniuersali, radix in sole, folia in arbore.

Hic modus est perfectior, quò causa perfectius est productua illius rei. Vnde cùm Deus res omnes producere queat perfectissimo modo (nimis ut causa integræ, & independens ab alterius ope, & solo voluntatis suæ nütu) idque secundum naturam, formam, rationes individuas, qualitates & modos omnes, consequens est, res omnes in ipso perfectissimè contineri.

Ut cognitum in cognoscere.

Secundò, Si sit in alia per sui quasdam similitudines. Sic omnia inferiora dicuntur contineti eminenter in intellectu, cùm ea intelligi; quia sunt in ipso per suas notiones, quæ sunt expressæ species & imagines rerum intellectarum, per quas intellectus dicitur fieri ipsum intelligibile. Hoc modo Philosophi dicunt intellectum fieri omnia, & omnia in ipso existere. Ratione huius continentiae intellectus est causa exemplaris rerum ab ipso foris productarum.

*Ut vis parti-
cularis in
vniuersali.*

Tertiò, Secundum vim agendi, vel extendendi se ad obiecta; vt cùm quidquid potest causa inferior, potest causa superior nobiliori modo. Hoc modo sensus externi continentur in interno eminenter, & sensus internus in intellectu. Nam intellectus percipit omnia quæ sensus interior, & nobiliori modo, & sensus interior quidquid sensus externi. Simili modo anima vegetativa plantarum continentur in sensitiva animalium, & hæc in intellectu, & prudentiæ instinctus animalium in prudentia humana.

*Ut media in
causa finali.*

Quartò, Secundum ordinationem & estimationem, seu secundum rationem boni & appetibilis. Sic media sunt eminenter in causa finali: via solùm propter finem estimantur, & ad illum ordinantur, & tota illorum bonitas ex fine pendet.

*In Deo sunt
omnia qua-
drupliciter.*

Hi quatuor modi perfectissimè locum habent in Deo. Omnia enim sunt in ipso perfectissime & eminentissime tamquam in causa efficiente, vt dictum est, & tamquam in causa exemplari, ratione idealium, quæ sunt viuæ notiones & similitudines rerum; per quas & secun-

secundum quas ipse omnia produxit, ut ait Dionysius De diuin.nom.
cap. 5. & tamquam in causa finali: omnia enim sicut naturâ sunt
ab ipso, ita etiam sunt propter ipsum. Vnde omnia nobis ad ipsum
referenda: alioquin parum boni ex rebus ipsis percipiemus. Deni-
que tamquam causæ particulares in vniuersali. Hos modos insinuat
Dionysius lib. De diuin.nom. c. 4. E'ν αὐτῷ πᾶσα αρχὴ τὸ διεύμε-
τρη, τελικὴ, ποιητικὴ, εἰσιτικὴ, σειραῖδης, καὶ ἀπλῶς πᾶσα αρχὴ, πᾶσα
συνοχὴ, τὰ πέρας. In ipso, inquit, est omne principium exemplare, fi-
nale, efficiens, formale, elementare; & simpliciter omne principium, om-
nis connexio, omnis terminus. Vbi quinque Principiorum genera in
Deo contineri ostendit, ita ut ipse sit principium omnis principij, &
causa omnium causarum: nec tantum res ipsas in Deo eminenter
contineri, sed etiam omnia rerum principia, & omnes causas. Vnde
passim vocat Deum ιασταρόν αρχήν, principium omni principio
superius & eminentius. Idem significat Apostolus cùm ait: *Ex ipso, Ad Rom. 11,*
per ipsum, & in ipso, & ad ipsum sunt omnia. sic enim citat ibidem
Dionysius. *Ex ipso*, designat primam & originalem causam effi-
cientem: *per ipsum*, exemplarem: *ad ipsum*, finalem: *in ipso*, causam
sustentantem omnia veluti quidam fundus & fundamentum om-
nium, cui omnia innixa recumbunt.

C A P V T V.

Modus apprehendendi infinitatem Dei.

²¹ M A G N I interest ad fructum colligendum ex consideratione *triplex in-*
infinitatis Dei, ut quis amplio & illustri modo possit eam *terram in-*
menti obiicere, & cum rrgum creatarum angustiis conferre. Hoc
ut melius fiat, considerandum est triplex interuallum infinitum in-
ter Deum & hominem quemlibet. Primum est inter singulos ho-
mines & totum genus humanum, non solùm quod aliquando
existet, sed etiam quod cogitatione fingi potest. Excedit enim tota
illa multitudo singulos homines & numero & loco & estimatione
infinite. quid obsecro est anima una in tam immensa creature?

Secundum est inter totum genus humanum & totam multitu-
dinem creaturæ rationalis possibilem. Cùm enim secundum cer-
tam DD. sententiam, Angelorum species Deo possibles infinita
serie excurrant, idque assidue crescendo in perfectione, sicut cre-
scunt species numerorum sine fine; & sub singulis infinita sint indi-

C uidua;